

NY DRAMATIK PÅ AARHUS TEATER

LEV I FRED MED DERES NERVER

Af Christina Wendelboe

at
AARHUS TEATER

LEV I FRED MED DERES NERVER

Af **Christina Wendelboe**

Instruktion

Kamilla Bach Mortensen

Scenografi

Edward Lloyd Pierce

Medvirkende

Sara Hjort Ditlevsen

Fanny Louise Bernth

Marie Kristine Marschner

Anna Nøhr Tolstrup

Mathias Flint

Mikkel Becker Hilgart

Mathias Sprogøe Fletting

Mohamed Ali Osman

Afgangshold 2016 fra

Den Danske Scenekunstscole

Aarhus, Skuespiluddannelsen

At leve i fred med egne og andres nerver

“Vi lærer at børste tænder, at vaske os, vi bliver vaccineret og kontrolleret for farlige sygdomme, men der er ingen, der lærer os at leve i fred med vores nerver”.

Christina Wendelboes ny-skrevne stykke befinder vi os i et univers af blafrende nerver og løsthængende diagnoser. Her bliver otte karakterer placeret sammen og tvunget til at forholde sig til hinanden, selvom det eneste de ønsker er at leve lykkeligt i fred med sig selv. Udstyret med hver deres fantasifulde diagnose – særlig sensitiv, mytoman, histrionisk, hypokonder, sadist, tvangsneurotiker, fatalist og overspejler – involveres de i en leg, hvor de får til opgave at blande om ikke blod, så i hvert fald dårlige nerver med hinanden.

Aftenens dramatiker betegner med et glimt i øjet *LEV I FRED MED DERES NERVER* som et lærestykke. Genrebetegnelsen peger tilbage til den tyske dramatiker Bertolt Brecht, der mellem 1928 og 1934 skrev en håndfuld af sådanne lærestykker, bl.a. *Forholdsreglen* og *Flyveturen over Oceanet*. Oprindeligt møntet på at blive opført og efterfølgende diskuteret af deltagerne selv stiller lærestykket som genre – typisk med forholdet mellem individet og fællesskabet som omdrejningspunkt – skarpt på sociale og politiske problemstillinger i samtiden. Hos Wendelboe bliver publikum ikke inviteret op på scenen for at iscenesætte og efterfølgende diskutere tidstypiske diagnoser. Men med fokus på det skrøbelige individs plads i fællesskabet fungerer stykket som et spejl for det diagnosesamfund, vi med psykologen Svend Brinkmans ord lever i i dag. Et samfund, hvor der ikke bare er gået inflation i diagnoser, men hvor diagnosen synes godt i gang med at overtage den verdensforklarende funktion som "de store fortællinger" som religionen eller ideologierne tidligere havde. Sat på spidsen forstår man sig selv og sin omverden igennem diagnosens forklarende skær, og derfor behøver man ikke grave ned i de dybere eksistentielle grunde til, at man fx føler sig trist eller handler uhensigtsmæssigt over for andre. Som en af figurerne i Wendelboes stykke udtrykker det: "Siden jeg blev erklæret særlig sensitiv har jeg følt en ufrivillig oplysningspligt over for mine omgivelser. Jeg føler, at det er mit ansvar at oplyse andre folk om, hvordan de har det." Her kommer diagnoseforklaringen til at fungere som et *carte blanche* til potentielt grænseoverskridende adfærd.

Som en konsekvens af de otte figurers besathed af deres respektive diagnoser bærer de ikke navne. Eller rettere: den diagnose de nu engang er blevet udstyret med er deres navn og identitet. Det er med andre ord ikke psykologisk afrundede dybdefigurer, vi møder i stykket, men derimod et rablende diagnose-sprog spaltet ud på otte sagesløse kroppe. Dramaet består i måden, hvorpå den enkelte krop, det enkelte lille liv, forsøger at komme til orde og forfægte sit "jeg" i kraft af og til tider også på trods af diagnosens monopolisering af samme liv.

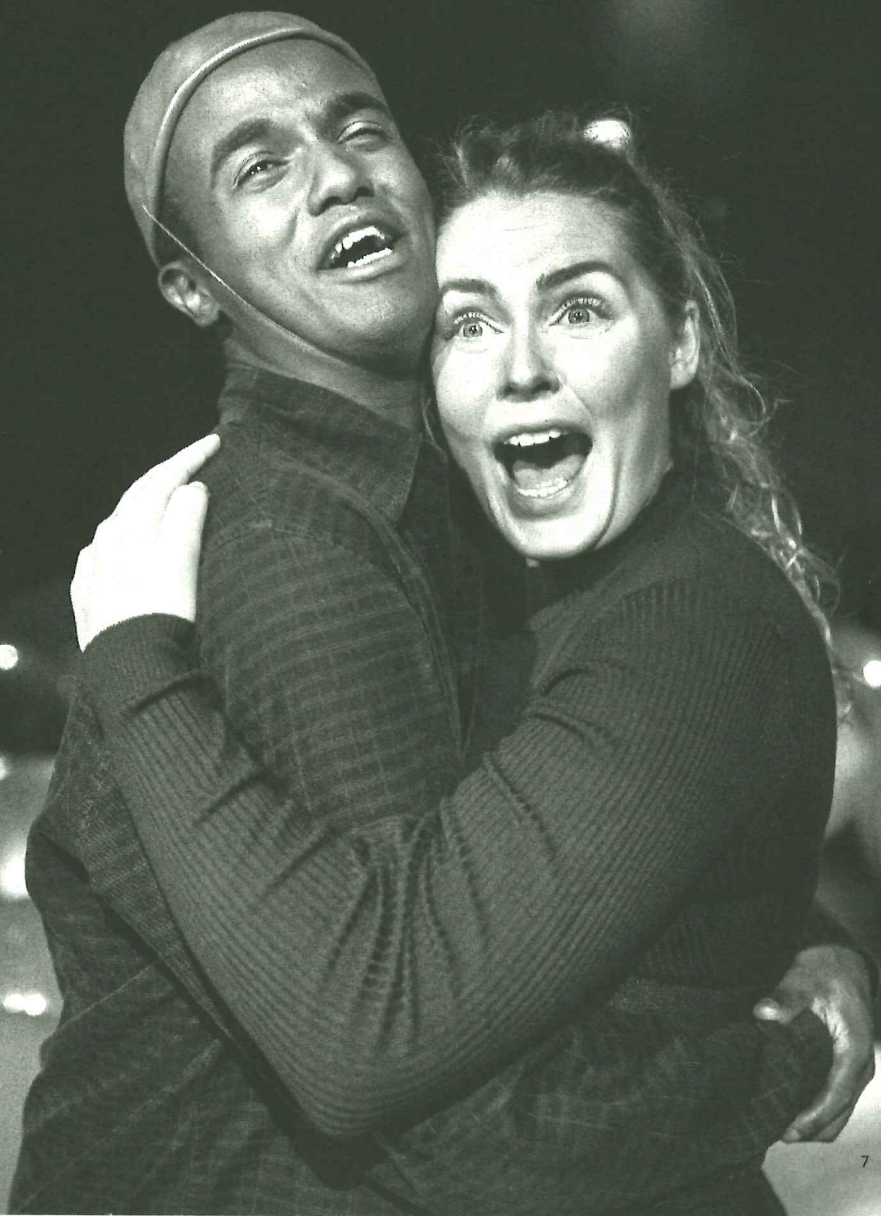
Ligesom der ikke er tale om karakterer i traditionel forstand, er der heller ikke tale om en lineær handling, der, drevet af hovedkarakterens projekt, målrettet bevæger sig frem mod et klimaks. Hvad de otte "diagnosers" projekter er, ved vi ikke. Vi ved heller ikke, hvordan de er havnet sammen i det udefinerbare limbo-lignende rum, hvor handlingen udspiller sig. Udenfor er klimaet ved at gå ned, og potentielle nye verdenskrige rumler i det fjerne. Indenfor beslutter de nerve-lidende sig for at udpege en nerveleder, der kan give deres samvær en eller anden form for struktur. Igennem en række lege, der spænder fra uskyldige selskabslege til brutale rollespil, iscenesætter de deres nervelidelser for hinanden og publikum. Undervejs afbrudt af den primitive, halvfulde "onkel røvsnap", der, ude af stand til at tage mennesker med nervelidelser alvorligt, råber til dem, de skal TAGE SIG SAMMEN. Når altså ikke den anonyme horde af sultende flygtninge, man kan høre rumstere derude i verden et sted, giver udtryk for, at de ikke orker høre mere om de otte karakterers "i-landsproblemer". Således udspændt mellem på den ene side en position, der kategorisk og uempatisk afskriver mennesker med ondt i sjælen og på den anden side en position, der sætter det vestlige menneskes evindelige nervelidelser i perspektiv ved at knytte an til sult, krig og ødelæggelser, forsøger de otte diagnoser at finde deres plads i verden.

I sit rablende, på én gang samfundskritiske og stærkt humoristiske stykke bringer Christina Wendelboe mindelser om to store kvindelige skikkelser i nyere dansk dramatik, nemlig Astrid Sallbach og Line Knutzon. Mere specifikt bringer stykkets civilisationskritiske aspekt, fragmenterede dramaturgi og skildring af vægtløse eksistenser balancerende på kanten af afgrunden af en verden, der (måske) går under lige om lidt, flere af Astrid Saalbachs store 90er-dramaer i erindring. Samtidig hermed peger den kulsorte, absurde humor og ikke mindst det legende sprog, der konstant synes i færd med at vende vrangen ud på sig selv i retning af Knutzons særegne univers. Ligesom hos Knutzon gentages og forskydes faste sproglige vendinger med det resultat, at de på nye og overraskende måder kommer til at fremstå for os i al deres absurditet. I aftenens stykke bliver fx det "at have nerverne uden på tøjet" i løbet af stykket til noget yderst konkret.

På trods af at Wendelboe adresserer tunge problemstillinger som depression, ensomhed, klimakatastrofer og uendelige flygtningestrømme rummer *LEV I FRED MED DERES NERVER* et håb. Et håb om fællesskabets kraft. Et håb om, at sammen er vi stærkere. At leve i fred med ikke bare sine egne, men også de andres nerver. Se, det er spørgsmålet – og invitationen.

Af **Solveig Gade** Ph.d. og postdoc ved Københavns Universitet

Mohamed Ali Osman
Marie Kristine Marschner

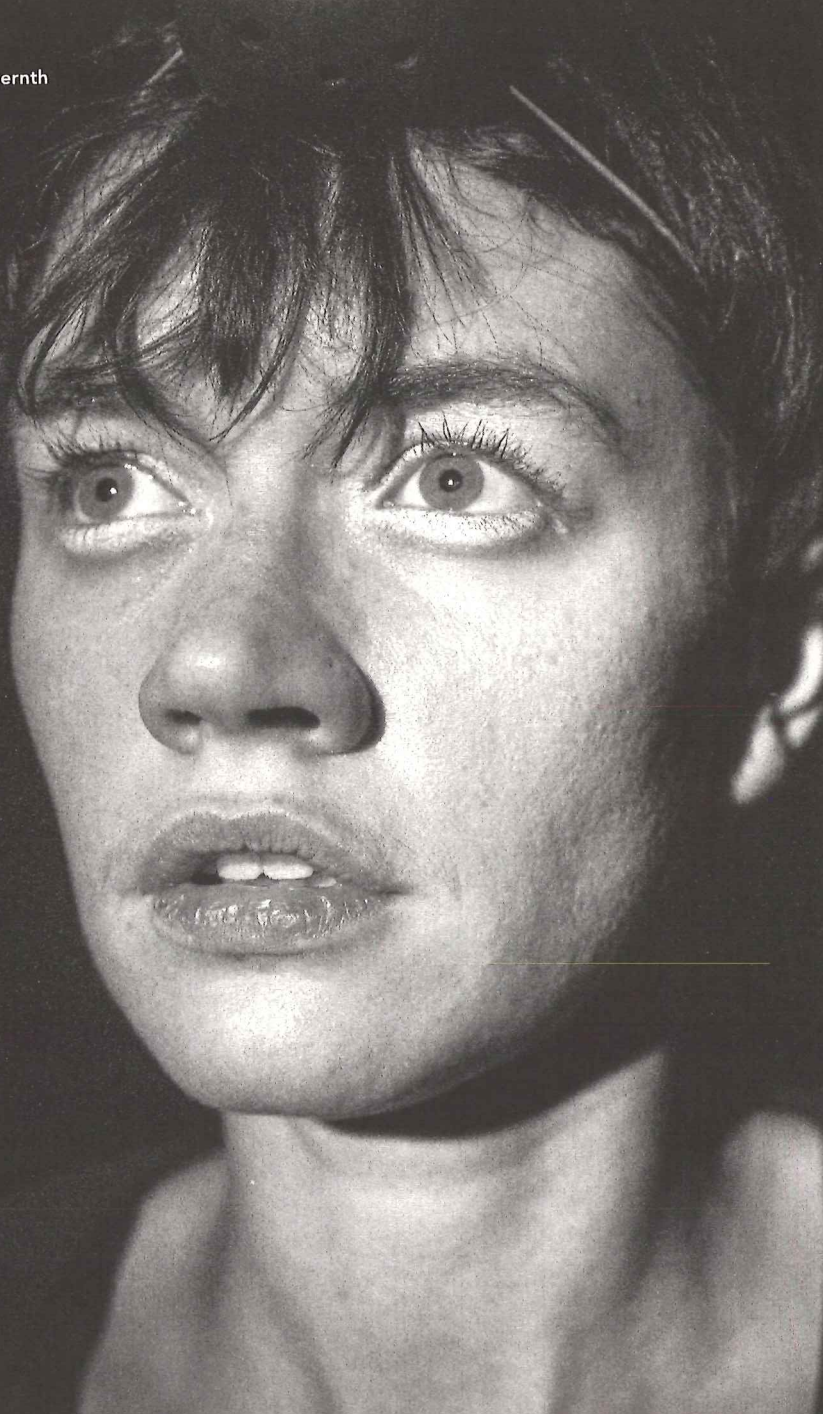

Mikkel Becker Hilgart
Mohamed Ali Osman
Marie Kristine Marschner
Sara Hjort Ditlevsen
Anna Nøhr Tolstrup

Fanny Louise Bernth

LEV I FRED MED DERES NERVER

Christina Wendelboe

Et lærestykke i en akt for 8 stemmer **A-H**

A-D: Damer

E-H: Herrer

A: Særlig sensitiv

B: Mytoman

C: Histrionisk

D: Hypokonder

E: Sadist

F: Tvangsneurotiker

G: Fatalist

H: Overspejler (Papegøje).

NB.

Tegnet / markerer afbrudt tale.

Tegnet ... midt i en sætning markerer en talepause.

Tegnet ... efter en sætning markerer en fortsættelse af tale.

Nedenstående tekstpassage fordeles på de 8 stemmer.
Kan læses, skrives, synges etc.

Nerveanfald. Nerveanspændelse. Nerveanstalt. Nervebane.
Nervebelastning. Nerveberoligende. Nervebetændelse. Nerveblindhed.
Nervebundt. Nervebygning. Nervecentrum. Nervechok. Nervedråber.
Nervefeber. Nervefiber. Nervefin. Nervefletning. Nervefletværk.
Nerveforstyrrelse. Nervegang. Nervegas. Nervegift. Nervegigt. Nervegren.
Nervehelse. Nervehinde. Nervehospital. Nervehud. Nervehul.
Nervehyster. Nervehøj. Nerveimpuls. Nervekanal. Nervekit. Nervekniv.
Nervekraft. Nervekrampe. Nervekrig. Nerveflammelse. Nerveidelse.
Nerveliv. Nervelægge. Nervelægge. Nerveløs. Nervemarv. Nervemedicin.
Nervemiddel. Nervenefterbrud. Nervenet. Nerveorm. Nervepatient.
Nervepille. Nervepirrende. Nervepres. Nerveprøve. Nerverod.
Nerverystelse. Nerverør. Nervesaft. Nervesammenbrud. Nervesanatorium.
Nerveslag. Nerveslappelse. Nerveslid. Nervesmerter. Nervesprængt.
Nervespænding. Nervestramme. Nervestift. Nervestreng. Nervestrækning.
Nervestrøm. Nervestyrke. Nervesterk. Nervestøttevæv. Nervestrøg.
Nervesvulst. Nervesyge. Nervesygdom. Nervesykem. Nervetablet.
Nervetilfælde. Nervetræl. Nervetråd. Nerveudløber. Nervevorte. Nervevrag.
Nervevæske. Nervevæv. Nervøs. Nervøsitet.

Stilhed.

A-H: Så er man noget, så er man ikke noget. Så er man nogen, så er man ikke nogen. Kør med os ud ad nervebanen, så tager vi ud og finder vores jeg.

SCENE 1

NERVESAMLINGEN # 1

A-H sætter sig på stole i en halvcirkel.

F: Hvem er nerveleder?

C: Jeg vil gerne begynde, mig og mine nerver har det bedst med at være nummer et.

F: Er det dig, der er nerveleder?

C: Nej, men jeg sætter mig midt i midten, så I alle sammen kan se mig.

C flytter sin stol ind i midten.

C: Kan I alle sammen se mig?

F: Hvis du ikke er nerveleder, vil jeg bede dig og dine nerver om at forholde jer i absolut ro, indtil en nerveleder er fundet.

C: Jeg kan ikke styre dem. Min psykolog siger, at jeg har en histrionisk personlighedsforstyrrelse, at jeg altid skal være i centrum ligesom solen. Verden drejer sig om mig. Se, hvordan I drejer jer om mig, I er mine små planeter.

F: RO! Man skal ikke underkende omfanget af nerveledelse. Nerveledelse er en uhyre kompleks opgave, der kræver en parallel mental tilstedeværelse på to niveauer. Et, at man som nerveleder skal være til stede i den pågældende nervesamling, to, at man som nerveleder skal styre den pågældende nervesamling, så den ikke ender i et NERVESAMMENBRUD. Hvem melder sig?

C: Folk forveksler ofte min centrumsøgende adfærd og store følelser med skuespil og narcissisme, men jeg spiller ikke skuespil. Jeg er bare solen.

F: Godt, jeg antager, at gruppens tavshed er ensbetydende med, at ingen tør påtage sig den vægtige og ansvarsfulde opgave, det er at være nerveleder, hvorfor jeg ufrivilligt melder mig frivilligt. Jeg foreslår følgelig, at vi går logisk til værks, venstre mod højre i urets retning. *(Til G)* Du begynder. *(Til C)* Vil du være så venlig at gå tilbage til din plads.

C: Du skal bare være dig selv, siger de, men de forstår ikke, at jeg /

G: MIN SKÆBNE ER UNDERLAGT UPERSONLIGE ÅNDELIGE KRÆFTER!

E: FUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUCK!

C: De forstår ikke, at mit selv er den primære energikilde på denne jord. Uden mig ville havene fryse til is, og I, kære planeter, ville ...
(C illustrerer en kvælning).

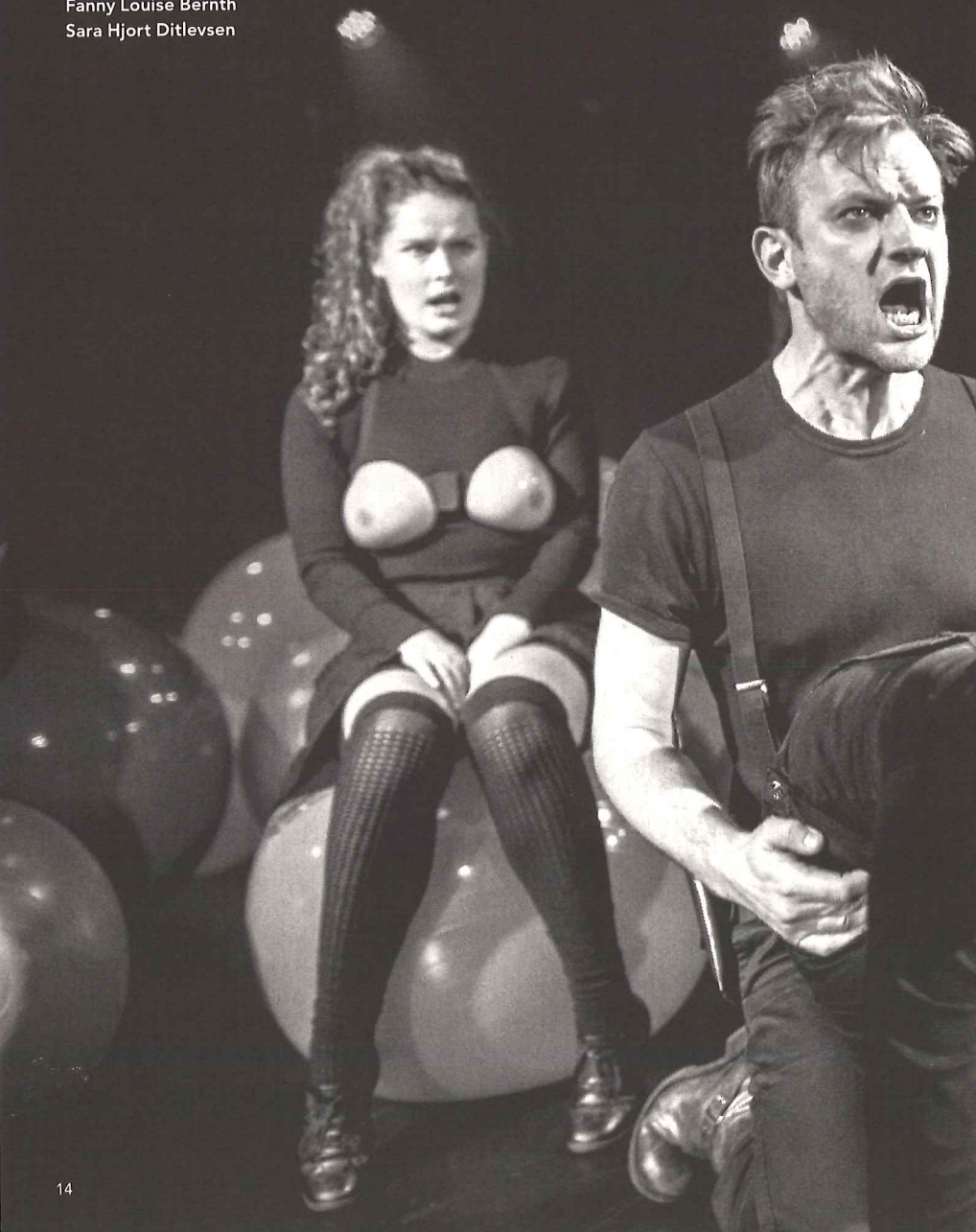
A-H (minus F) klapper.

F: Som nerveleder vil jeg gerne håndhæve, at vi holder os inden for de af nervelederen anordnede retningslinjer.

G: Mit liv er underordnet, min livskvalitet er underordnet, ALT ER UNDERORDNET!!! Verdens gang er forudbestemt af den store rulle, og man kan ikke omskrive den store rulle. Vi bliver født og så tik, tik, tik og tak.

A-H (minus F) klapper geléagtigt.

Marie Kristine Marschner
Mathias Flint
Fanny Louise Bernth
Sara Hjort Ditlevsen

C: Af alle verdens vidundere er solen måske det største, er det ikke rørende?

F: Den store rulle, aha interessant, så du har som menneske ingen indflydelse på noget som helst?

G: Nej, det er jo det, jeg siger, min skæbne er underlagt upersonlige åndelige kræfter – DEN STORE RULLE!

F: Så det betyder, at du ikke har nogen fri vilje?

G: Ja eller nej, eller det betyder, at min medfødte natur er 100 % skæbnebestemt. Vilje betyder ingenting, jeg betyder ingenting, vi betyder ingenting, vores liv er blot mikroskopiske prikker i den store rulle.

F: Hvorfor er du så her i dag, hvis du ikke har nogen indflydelse på dit liv? Hvis du ikke har noget at skulle have sagt?

G: Jeg gik bare forbi og så, at lyset var tændt, så jeg tænkte, tik tik tik, så går der tid med det.

C: Vidste I godt, at når man ser ned på solsystemet fra solens nordpol, så bevæger planeterne sig imod urets retning? Det er faktisk helt naturstridigt, at vi ikke er startet med mig.

F: Lad os nu holde os til sagens natur og til uret, vi går videre i den rigtige retning, urets retning.

F Peger på A.

SCENE 2

ER DU SÆRLIG SENSITIV?

B-H lyder som sirener.

A: Jeg bor over for et hospital. I døgnet er der gennemsnitligt 68 ambulance-udrykninger. Sirenerne skærer sig som laserkanoner gennem mit hoved. FÅ DET TIL AT HØRE OP, siger jeg til mig selv, men ambulancer hører ikke det, man siger til sig selv.

F: Har du en lav smertetærskel?

A: Jeg er særlig sensitiv. Det betyder, at jeg er mere følsom over for stimuli end andre mennesker. Det er ikke fordi, mine ører hører mere end jeres ører, eller at mine øjne ser mere end jeres øjne. Jeg lægger bare mærke til alle de

nuancer, andre ikke ser. På en dårlig dag kan jeg se et løftet øjenbryn eller en hængende mundvig på 100 meters afstand. På min arbejdsplads kalder de mig for 'Omsorgsforsorgen', fordi jeg spørger, hvad deres løftede øjenbryn eller hængende mundvige betyder.

F: Har du en god fornemmelse for, hvordan mennesker, dyr og planter har det?

A: Siden jeg blev erklæret særlig sensitiv, har jeg følt en ufrivillig oplysningspligt over for mine omgivelser. Jeg føler, at det er mit ansvar at oplyse andre folk om, hvordan de har det. Oftest ved folk nemlig ikke, hvordan de har det. I mandags oplyste jeg en kollega om, at han var i sorg over tabet af en ven.

Skift.

A: Godmorgen.

E: ...

A: Godmorgen ... Godmorgen ... GODMORGEN!

E: Nej tak!

F: Når nogen siger godmorgen, siger man?

E: Fy for helvede.

F: Så siger man:

B-H: GODMORGEN!

E: FUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUCK!

A: Er du okay?

E: Det er den værste morgen i 100 år, jeg forstår ikke, hvordan fredag kan blive til mandag, før man får sat nøglen i døren og tørret fødderne på måtten.

A: Du lyder trist.

E: Jeg er ikke TRIST, hvorfor skulle jeg være TRIST? Jeg står op, går på arbejde, går hjem og går i seng, står op, går på arbejde, går hjem og går i seng. Jeg passer mit arbejde ... Det er jo ikke, fordi jeg har en hund, jeg skal passe.

A: Savner du Bimse?

E: Bimse kunne hverken gå eller gø til sidst, hvorfor skulle jeg savne hans logren med halen eller putten i fodenden.

A: Det er helt naturligt, at du sørger. Når man mister, er det vigtigt at turde være i sin sorg. Man skal være tæt på sine følelser og instinkter og tage imod enhver håndsrækning.

E: SØRGER? En morder skal ikke angre sit drab, men rådne op i sin ugerning. Se, jeg har blod på hænderne. Dryp, dryp, dryp, siger det, når jeg sætter nøglen i døren og bliver mødt af en ikke-hund, der ikke kommer.

A: Bimse blev 49 år og har haft et rigt liv som verdens ældste hund. Jeg er sikker på, at det var det helt rigtige valg, du tog. Dyrelægens sprøjte gav ham fred, der er ingen, der har slået nogen ihjel.

E: Dryp, dryp, dryp.

A: Har du brug for et kram?

E: Dryp! ... Det ville være godt, hvis du lagde dig ved mine fødder og gøede lidt.

A: Jeg har dårlige knæ, men hvis du tror, at det hjælper?

E: Ja, det ville give mig rene hænder. Jeg trænger sådan til at høre nogen gø.

A spiller hund.

E: Kan du logre lidt med halen? Såe, lille beskidte Bimse, er du fars lille slavekøter, hva', er du det? Kan du give pote, hva'. Skal du have pisk, hva, lille kæle-køter-potte? Skal du have pik, hva'?

E forgriber sig på A.

E: Du har ret, Omsorgsforsorg, man skal være tæt på sine instinkter. I morgen går vi en alt for lang tur i frokostpausen. Bimse elsker, når jeg strammer kæden helt tæt.

Skift.

A: Man kan ikke fjerne min sensitivitet, den er biologisk betinget og er dybt indlejret i mit nervesystem, siger min læge. Det eneste, det kræver er, at jeg undgår oplevelsen af psykisk kaos. Jeg skal forfølge roen. Jeg forfølger roen ... Hør, nu rykker en ambulance ud igen.

■■■■■

SCENE 3

MASSEHYSTERI

D: Av av av ...

F: Er du okay?

D: Er jeg skeløjet? Rollespil og lyden af sirener gør mig skeløjet.

F: Dine øjne sidder lidt tæt sammen, men jeg tror bare, at det er sådan, du ser ud.

D: Ser jeg bleg ud?

F: Du virker lidt grå, men jeg tror bare, at det er sådan, du ser ud.

D: Jeg tror, at jeg skal kaste op. Nej, jeg skal besvime. Nej, jeg skal DØ!

G: Den vej skal vi alle, det står skrevet i den store rulle.

D: Avvvvvvvvvvv! Kære venner, min tid er kommet. Aldrig mere skal I se mit lyse smil, høre min hjertelige latter eller opleve den berigelse som mit nærvær har været for jer alle. Når jeres tanker går tilbage til den indsats, jeg har øvet for jer, vil det være naturligt, at I vil fortvivle, men fortvivl ikke. Jeg vil altid have en sjælden plads i jeres hjerter. Kære venner, tak for alt. Nu dør jeg. (*D bliver stående*). Lyt til mine ord, kære venner. Nu er det nu. Måske vi ses igen hinsides det jordiske.

D falder dramatisk om.

Skift.

F: (*Til publikum*) Vi er ikke blinde for, at det, vi siger, indeholder en vis risiko for, at de af jer, der er sunde og raske mennesker, pludselig bliver bidt af en såkaldt:

G: NERVEDILLE.

F: Nervedillen skal tages meget alvorligt, da den, som alle andre diller, er smitsom og i værste tilfælde kan lede til:

G: MASSEHYSTERI.

F: D. 13. juli 1980 besvime 400 børn under et optog med junior-brass-bandet Stardust ved Hollinwell-showet i Nottinghamshire. De blev bragt til fire hospitaler i området med symptomer som besvimelse, rindende øjne, dårlig hals, svimmelhed og opkastning. Ingen fysisk årsag kunne findes ved de 399 af børnene, dog viste det sig, at den første pige, der besvime, havde blindtarmsbetændelse. Lægerne på hospitalerne vurderede, at der var tale om:

G: SOCIALT UDVEKSLET PSYKOPATOLOGI.

F: Vi råder derfor de af jer med hypokondriske aner om at forlade os øjeblikkeligt!

Skift.

G: Dem, man elsker, går aldrig bort, de går bare i forvejen.

F: Nu ikke mere kapelsnak, livet er ikke en fødselsdagsgave, der kan byttes efter eget forgodtbefindende, men en opgave, der skal løses.

G: Jamen i den store rulle står der ...

F: Du vil måske ikke leve i fred med dine nerver?

G: Jamen jeg er helt sort indeni. Jeg har ingen løsninger, jeg har kun problemer. Min skæbne har ...

F: Ikke noget jamen, jeg kender din type. Igennem hele din tilværelse er du og din sortsyge blevet båret frem af støttehjul og støttepædagoger, nu er det på tide, at DU tager ansvar for DIT liv og bidrager til den samfundsmæssige opretholdelse og orden. Vi må løfte i flok.

G: Jamen jeg må ikke løfte på noget som helst, min neurolog siger, at mine nervetråde er så forkludrede, at bare et enkelt løft vil få mig til at gå i hårdknude.

F: Ikke noget jamen blev der sagt. Hvis du er forkludret, må vi jo starte med at rede dig ud.

F forsøger at rede en modvillig G ud.

F: Nu skal der bringes orden i tingene, her ligner Jerusalems ødelæggelse. (Taler til D, der fortsat spiller død) Tænk sig, at folk kan være så hensynsløse, at de bare efterlader sig en rodebutik og forventer, at andre folk skal rydde op efter dem.

F og G forsøger at flytte D. D vågner op.

D: Fredsbespottende vandaler. Forsøger I at skrotte et lig, der stadig er varmt?

G: Vi troede, at du var død!

D: Jeg ER død.

F: Godt, du kom på bedre tanker. Vi stod faktisk lige og talte om, at vi som flokdyr bør løfte i flok, at vi mangler hænder. Du ser ud til at have nogle gode hænder, så du kan vel godt rydde op efter dig selv?

D: JEG ER DØD!

F: Du bevæger dig og taler og kan endda råbe, ergo er du i live.

G: Jeg vidste det! Der er et hul i den store rulle, der er mere mellem himmel og jord. I januar blev den 24-årig kenyaner Paul Mutoru erklæret død efter at have slugt insektgift, men vågnede op 15 timer senere. Lægerne anslog, at der var tale om et mirakel. Det, vi bevidner i dette øjeblik, er et mirakel. Du er et mirakel!

D: Er jeg?

F: Befri mig fra jeres amnestuesnak. Vi har travlt, vi skal videre i teksten, hvis vi skal lære at leve i fred med vores nerver.

F rydder demonstrativt op.

G: Vi må straks ringe til verdenspressen, måske får du dit billede på forsiden af avisen.

D: Tror du?

F: Skidt og møg. Skal man virkelig gøre alting selv?

G: Ham kenyaneren fik både sit billede på forsiden og bagsiden.

D: Jeg har aldrig været i avisen. Hvordan ser jeg ud, er jeg bleg?

G: Du er lidt grå, men du har jo også lige været død.

F: Ja, det er der ikke noget at sige til. Man bliver grå af at ligge på langs og samle støv. Hvis bare der fandtes flere ordentlige ordensmennesker som mig, ville verden komme på højkant igen. Med et trylleslag kunne vi få bugt med de dårlige nerver.

D: Jeg har altid været bedst på sort-hvid-billeder.

F: Man burde faktisk kloner mig, skabe en hel hær af mig: ORDENSMAGTEN. I snorlige rækker ville vi marchere gennem gaderne og påberåbe enhver uregelmæssig adfærd. Vi ville ekskludere alle, der ikke har sans for renlighed eller orden. Vi ville vaske verden ren. Det ville være et mirakel!

G: Jeg ringer til verdenspressen.

■■■■■■■■■■

Sara Hjort Ditlevsen
Anna Nøhr Tolstrup

Mathias Flint
Anna Nøhr Tolstrup
Mikkel Becker Hilgart
Fanny Louise Bernth
Marie Kristine Marschner
Mohamed Ali Osman
Sara Hjort Ditlevsen
Mathias Sprogø Fletting

SCENE 4

TVILLINGENS TEGN

C&H: Jeg er helt min egen, hvem skulle jeg ellers være, var jeg en anden, var jeg en anden.

H: Vi er enæggede tvillinger.

C: At være tvilling er ikke noget handicap, tvillinger er ikke anderledes end andre mennesker.

C&H: Nogle mennesker siger, at det at være tvilling er et minus, men matematikken siger, at minus gange minus giver plus. At være tvilling er et plus, to hoveder tænker bedre end et.

C: Vi har en vi-identitet. Vi har delt vores forældres omsorg, delt kravlegård, sandkasse og skammekrog. I skolen delte vi klasse og kammerater. Vi blev til et I, før vi lærte vores ABC.

H: På vores 10-års fødselsdag besluttede vores forældre sig for, at vi skulle adskilles, da de frygtede for vores:

C&H: SELVSTÆNDIGHEDSUDVIKLING.

C: Min bror havde gennem en længere periode udvist et voldsomt stigende afhængighedsforhold til mig. Børnepsykologen mente, at der var tale om et svært tilfælde af papegøjesyge, der gjorde, at min bror overspejlede min adfærd. Han fik derfor værelse i krybekælderen og strengt forbud mod at befinde sig i huset og haven før midnat.

C&H: I 15 år så vi kun skyggerne af hinanden, der voksede og voksede og voksede, indtil amerikanske forskere pludselig offentliggjorde, at løsrivelsesprocessen for tvillinger er underordnet, at man som menneske har mange identiteter. Det vil sige, at man f.eks. både kan være et jeg og et vi.

C: Den dag blev min bror erklæret rask, og vi blev lykkeligt genforenet.

H: Det var som at se sig selv i spejlet for første gang.

C og H spejler sig i hinanden.

C&H: Har man sagt et, må man også sige to, så vi besluttede os for at flytte sammen som kompensation for vores tabte vi-tid. Vores jeg-udvikling har det godt. Vi har det godt hver for sig sammen.

C: Jeg er mig. Jeg er en ener. Jeg er egenrådig. Alting skal dreje sig om mig. Jeg har mit politiske standpunkt i midten, min yndlingsfarve er solgul, jeg elsker smagen af drivhus-agurker og /

H: Jeg er mig. Jeg er en ener. Jeg er egenrådig. Alting skal dreje sig om mig. Jeg har mit politiske standpunkt i midten, min yndlingsfarve er solgul, jeg elsker smagen af drivhus-agurker og /

C: Hvad sagde du?

H: Hvad siger jeg?

C: Sagde du lige det samme som mig?

H: Hvad sagde jeg?

C: Lige før, sagde du, at du elsker smagen af ...

C&H: DRIVHUS-AGURKER.

H: Hvad mener du?

C: Du har lige sagt, at du elsker smagen af /

C&H: DRIVHUS-AGURKER.

H: Det tror jeg ikke. Jeg mindes ikke at have sagt noget som helst om agurker og slet ikke noget om drivhus-agurker. Hvorfor skulle jeg sige noget om agurker?

C: Efteraber!

H: Efteraber!

C: Ekkodal.

H: Ekkodal.

C: Hold op med at sige det samme som mig.

H: Hold op med at sige det samme som mig.

C: Stop det!

H: Stop det!

C: Du er så sørgelig. Jeg vil hellere dele dna med en regnorm end med dig. Gid, du aldrig var blevet født, skide papegøje!

H får papegøjetics, basker med vingerne etc.

H: Gid du aldrig var blevet født, skide pa-pa-pa ...

C: Du er HER, fordi jeg er HER. Glem ikke, at det var MIG, der banede vejen for DIG. Mens jeg kæmpede mig nøgen og forsvarsløs igennem livmoren, lå du lunt i svinget med tommelfingeren i munden og ventede på rampelyset.

H: HVOR MANGE GANGE SKAL JEG SIGE DET. VI BLEV TAGET VED KEJSERSNIT!

C: Du har fået pip!

H: Du har fået pip!

Diskussionen fortsættes.

SCENE 5

NERVEKRIGEN

G afbryder C & H.

G: HAR I HØRT DET? HAR I HØRT DET?

A-H: HVAD?

G: SOLEN VIL KOGE JORDEN TØR OG OPSLUGE DEN!

C: Jeg er så træt af at tænke på jorden, hvorfor tænker jorden aldrig på mig?

G: Jamen stemmerne i mit hoved siger, at Kepler-teleskopet har målt, at vi kun har 200 millioner år tilbage, før vi koger bort.

C: Nu var jeg lige ved at aflyse mine weekendplaner.

G: Undskyld, men fremtiden gør mig gal, selvom jeg allerede er gal. Jeg er fatalist. Jeg har en apokalyptisk personligheds-forstyrrelse. Min læge siger, at jeg skal få mig en hobby eller et frivilligt arbejde, at selvforglemmelse er en dyd /

C: Frivilligt arbejde. AD! Hvorfor er det altid sådan, at jo mere frastødende et arbejde bliver, jo mindre bliver lønnen?

G: ... men min psykolog siger, at jeg skal prøve at være positiv egoistisk. Jeg skal lave en plan for mig, siger han. I mit hoved udspiller der sig en borgerkrig med mig selv bag begge fjendelinjer.

A: Åh ..., det er simpelthen ikke til at bære, lige nu er antallet af krige på sit højeste siden 1945.

G: Jeg tror faktisk, at jeg er i gang med at udslette mig selv.

A: Der har aldrig været så mange krige og væbnede konflikter i verden, som der er lige nu. 59 millioner mennesker er drevet på flugt. Det svarer til Englands befolkning, et helt land på flugt! Mine nerver kan ikke klare det, hvad skal vi gøre?

G: Vi? Jeg har lige sagt, at jeg er tæt på min udløbsdato, der er ikke engang plads til mig i mig, hvordan skulle jeg kunne rumme 59 millioner mennesker på flugt?

A: Der SKAL være plads. Det er din pligt som menneske at gøre plads.

B: Jeg har faktisk fem afghanere boende, pladsen er lidt trang, men vi spiller kort, bager pandekager og taler om hinandens ligheder og forskelle.

G: Min pligt? Vi er alle født på dødsgangen fulde af udstødningsgasser. Min eneste pligt er at trække vejret, dag ud og dag ind, ud og ind, ud ... ind ...

C: Hvordan har du plads til fem afghanere på dit kollegieværelse?

A: Har du slet ikke en lille stille ytring indeni, der siger dig, at du som menneske har et medansvar og en pligt til at hjælpe din næste, før du kræver din ret til at tænke på dig selv?

B: Jeg siger jo, at pladsen er lidt trang, men /

G: Kommer der færre terrorister eller flygtninge af min følelse af medansvar eller pligt? Nej!

C: DU ER SÅ FULD AF LØGN.

A: Vi bliver nødt til at tro på, at det er den lille forskel, der gør den store forskel.

B: Jeg lyver ikke, du kan da komme med hjem og besøge os.

G: Den lille forskel? Hvad er den lille forskel? Fortæl mig, hvordan jeg skal gøre en forskel, der gør en forskel?

C: Hvad hedder dine afghanske venner? Jeg synes, at vi alle sammen skal tage hjem og besøge dig og møde dem.

A: Jamen hvis vi alle sammen bare /

B: I er meget velkomne. Det kan måske godt være, at det først kan blive om en måneds tid, lige nu er det vigtigt, at vi får lidt ro på. Når man er flygtet fra Afghanistan, så /

G: Drop det nu bare, din pande er kulsort. Jeg har hørt fra nogen, der kender nogen, der kender dig, at du bor hjemme hos din mor, fordi du ikke kan tage vare på dig selv.

Sara Hjort Ditlevsen
Marie Kristine Marschner
Mathias Sprogø Fletting
Anna Nøhr Tolstrup
Mathias Flint
Mikkel Becker Hilgart
Fanny Louise Bernth
Mohamed Ali Osman

Mohamed Ali Osman
Fanny Louise Bernth
Marie Kristine Marschner

B: Jeg lyver ikke, hvis I bare venter lidt, så /

C: Godt, så tager vi hjem til dit kollegieværelse nu og bager pandekager sammen med dine fantasiflygtninge.

A: Lad hende være i fred, kan I ikke se, at hun har nerverne uden på tøjet?

C: Jeg siger bare, at jeg har lyst til pandekager.

B: Ja, hvorfor angriber I alle sammen mig, jeg troede, at vi var en nervesamling. Jeg troede, at vi var venner?

A: Ja, helt ærligt, skal vi nu ikke lige prøve at opføre os som voksne mennesker i stedet for at bekrige hinanden, ellers lærer vi aldrig at leve i fred med vores nerver.

G: Du svarer ikke på mine spørgsmål!

B: Lægerne siger, at det går fremad, men jeg synes slet ikke, at det går. Jeg ved ærligt talt ikke, hvordan det hele skal gå. Jeg lyver hver dag. Jeg har løjet hele mit liv. Det er blevet et fuldtidsjob at holde styr på alle mine historier.

G: (Til A) Så sig da noget!

B: Jeg lyver både om små og store ting. Jeg lyver mest om mit helbred. Jeg siger, at jeg er syg, at det er noget med mine nerver, men sagen er den, at mytomani ikke er en sindslidelse. NEJ. Undskyld, nu lyver jeg igen, men jeg har IKKE være indlagt. JO. Jeg vil gerne være et godt menneske, men det er jeg ikke. JO. NEJ! Jeg er et meget lille menneske og en meget stor løgn. Jeg er så lillebitte, at jeg er bange for at flyve væk, når det blæser. Pist væk. Alt det, jeg ikke er, men alligevel er.

A: Hvad skal jeg sige? Vores nerver overstimuleres af frygten for en uvis fremtid. Det er NU, det gælder, det er NU, at vi skal realisere os selv og udleve vores drømme, for hvem ved, om morgendagen gider at stå op til endnu et forhøjet CO²-indeks og en potentiel verdenskrig. (Stilhed). Det eneste, vi er sammen om, er at være alene med vores dårlige nerver. Vi lærer aldrig at leve i fred med vores nerver, hvad skal vi gøre?

B: Dengang jeg var lille, altså mindre end jeg er nu, forlod min far mig og min mor. Hver nat græd jeg mig i søvn, indtil min mor sagde til mig, at jeg skulle huske på alt det, der gjorde mig glad: is i solskin, godnathistorier, duften af nyslået græs eller en velbagt pandekage. Måske skulle vi lave en liste over alle de ting, der kan give os gode nerver?

C: PANDEKAGER.

G: Hvorfor skulle vi lave en liste, når det hele allerede står skrevet i den store rulle. Jeg har jo lige sagt, at det kun er et spørgsmål om tid, før vi alle sammen tørrer ud.

A: God ide, vi laver en liste sammen, det skulle være godt at lave noget sammen.

F: Som nerveleder vil jeg gerne påpege, at det er MIG, der er beslutningstager. Det er mig, der /

A: Hvem stemmer for, at vi skal lave en liste?

A, B, C, D, E rækker hænderne op.

F: Som nerveleder vil jeg foreslå, at vi laver en liste. En liste er et stærkt værktøj i bekæmpelsen af nerverelaterede lidelser, det være sig: angst, nedtrykthed, skræk for givne situationer, kropslig sygdomsoplevelse uden organisk grundlag ...

SCENE 6

HUSKELISTEN

B: Jeg har hørt, at man skal dyrke en halv times motion tre gange om ugen, så får man det godt i sin krop.

D: Gør du det?

B: Nej eller jo, jeg er faktisk olympisk mester i curling.

D: Jeg har hørt, at hvis man hver aften opremser tre ting, man er glad for i livet eller i den dag, der er gået, så bliver man taknemmelig.

A: Er du det?

D: Nej.

F: Det er jeg heller ikke. Jeg har hørt, at man hver uge skal tale mindst en time med sin partner eller en god ven, så føler man sig afholdt.

H: Gør du det?

B: Jeg taler hele tiden, men ingen hører mig.

H: Det skulle være godt at plante noget og forsøge at holde det i live, så føler man sig skabende.

A: Har du plantet noget?

H: Jeg har købt en kaktus, den passer sig selv.

A: Jeg har hørt, at man bør smile til eller hilse på en fremmed hver dag, så føler man sig åbensindet.

A hilser på publikum.

E: Du er så fucking åbensindet, at din hjerne snart falder ud.

C: Jeg har hørt, at man bør gøre noget godt for andre mindst en gang om dagen, så føler man sig generøs.

E: Gør du det?

C: Nej, jeg glemmer at huske det.

A: Jeg har hørt, at man bør halvere sit tv-forbrug og søge tilstedeværet, så man føler nærvær i nuet. Man skal lære at turde nærværet i nuet. Nu og nu og nu ...

F: Hvor meget tv, må man se?

A: Det halve af det, man ser.

F: Jamen, hvor meget er for meget?

A: Det ved jeg ikke, gennemsnitsdanskeren ser tv tre timer og atten minutter hver dag.

F: Så, hvad vil så være i orden, ti timer om ugen eller fem timer eller tre timer? Har du hørt noget om det, jeg gider ikke at være en gennemsnitsdansker.

A: Jeg ved det ikke.

F: Jamen, hvis man både skal se nyhederne og /

A: JEG VED DET IKKE!

F: Modalverber burde skydes. Alt, hvad man burde, ville, måtte, kunne eller skulle gøre, burde skydes. Det er modalverbernes skyld, at man altid SKAL eller BØR være DET mere eller DET bedre, at det aldrig er nok bare at VÆRE. Det er deres skyld, at man altid er forkert på den. Man burde opfinde et nyt mentalhygiejnisk sprog uden modalverber. Har I tænkt over det? Et sprog uden vindere og tabere. Uden sandt og falskt. Kammerater, lad os overliste burde, ville, måtte, kunne og skulle, lad os bagbinde dem, sætte en pistol for deres tindinger - PLOW!

A-H: Død over modalverberne!

G: Jamen, hvad med alle de andre verber? Forestil jer en verden befriet for ALLE VERBER, hvor det er helt slut med handling, slut med tilstande og slut med forandringer.

A-H: Død over ALLE verber!

C: Og adjektiverne, sprogets parasitter, hvor nosseløst er det ikke, at de bare går rundt og lægger sig til og alligevel bestemmer det hele. Det er dem, der gør ord til dårlige eller gode.

A-H: Død over adjektiverne!

D: Og substantiverne! Hvis vi kunne gøre det af med dem, ville det være slut med køn og begreber. Slut med nerver, sygdom, ødelæggelse og død. SLUT!

H: Og pronomener, slut med, hvad der er dit og mit eller hvem, der er han og hun og hen, eller er os og dem!

A-H: Død over pronomener!

A: Men hvad så med os?

F: Ja, hvad med os?

A: I har jo lige skudt os ned?

F: Det har vi da ikke.

B: Det har vi faktisk.

A: Ja, I har ødelagt det hele, der er ingenting tilbage.

C: Jo, hvad med adverbierne, konjunktionerne og præpositionerne, de er der da stadig.

D: Og talordene og udråbsordene og lydordene.

A: Jamen, dem kan man jo ikke bruge til noget!

F: Det kan man da!

A: Prøv at sige noget på mentalhygiejnisk.

F: Nej.

A: Jo, prøv at sige noget på jeres nye sprog.

F: Nej.

A: Prøv nu bare at sige noget.

Stilhed.

A: Se, I har ødelagt det hele!

F: Nej er et udråbsord. Jeg taler mentalhygiejnisk.

SCENE 7

NERVESAMLINGEN # 2

H: Kukkuk.

C: ...

H: Kukkuk er også et udråbsord.

C: Du kan selv være kukkuk.

H: Har jeg nogensinde fortalt dig, at i de 15 år jeg boede i krybekælderen, kunne jeg kun ane dagslyset gennem sprækker i loftet fra dit værelse?

C: Sikke et vammelsødt traume, det kan du skrive i din dagbog.

H: Efter nogen tid vænnede mine øjne sig til mørket. Det var som om min hørelse blev mangedobbelt. Langsomt genfandt min krop sin rytme gennem huset og havens lyde. Morgenen lød af dine dumpe søvnige fødder på trægulvet, solsortens sang og kaffemaskinens tøffen og natten af lærkens triller og /

C: Hvorfor skal din tunge altid kaste en skygge for solen?

H: Jeg prøver bare at sige, at når kroppen svækkes et sted, styrkes den et andet sted. Et handicap kan faktisk være lærerigt, så hvis vi begyndte at lytte til hinanden, i stedet for at modsige hinanden, så /

C: AT VÆRE TVILLING ER IKKE NOGET HANDIKAP, hvor mange gange skal jeg sige det? Du er kukkuk, og det her er i øvrigt den kedeligste nervesamling, jeg nogensinde har været til. (Til F) DU er den dårligste nerveleder, jeg nogensinde har mødt.

F begynder at lave tvangsneurotiske handlinger.

C: Fra nu af er JEG nerveleder, nu skal vi have det sjovt!

H: Jeg siger bare, at hvis vi skal gøre noget sammen, er vi nødt til at lytte til hinanden. Har I aldrig tænkt over, at grunden til, at stæreflokke kan flyve i meget store flokke uden at kollidere er, at de /

C: Gab, gab, gab, siger mine nerver og pas nu på, at du ikke får pip igen. Du ved godt, at det ikke er godt for dig at tale om fugle.

H: Jeg taler ikke om fugle, jeg taler om at lytte til hinanden, men hvad ved du om det? Hele dit liv har du og din store mund overdøvet mit liv.

C: Jeg ved ikke, hvad du taler om, men hvis det er sådan, du har det, synes jeg, at du skal tage dine ting og flytte ud. Min hud har i øvrigt heller ikke godt af at være omkring dit pip. Se, jeg er begyndt at få dun på overlæben /

H: JEG FLYTTER IKKE.

C: JEG FLYTTER IKKE.

E: Jeg kender faktisk en sjov og nervepirrende selskabsleg, men den kræver, at alle er med, og at I gør præcist, som jeg siger.

C: Som DU siger?

E: JA! Det er jo bare noget, vi leger. Alle ved godt, at du er nerveleder.

C: Nåe, jamen så lad os prøve at lege din leg.

E: Godt, legen hedder 'mød mig i mørket'.

H: Den kender jeg!

E: I skal lægge jer ned på alle fire og lukke øjnene. Det er MEGET vigtigt, at I ikke åbner øjnene, så ødelægger I legen.

A-H lægger sig på alle fire med lukkede øjne.

H: Er det den leg, hvor man skal gætte, hvem hinanden er?

E: Schy ... der er ingen her, der ved, hvem de er.

C: Nu ved jeg det, er det den der leg, hvor man skal være et jungledyr?

E: I skal tie helt stille, ellers ødelægger I legen.

E finder en pistol frem, hiver bukserne ned og skal til at forgribe sig på gruppen, da C afbryder.

C: Okay, men hvis det er den med dyrene, vil jeg bare lige sige, at jeg vil være løven. Jeg får altid lov til at være løven.

E: Hold så din fucking kæft /

C åbner øjnene.

C: Du skal ikke sige hold kæft til mig, er du klar over, hvem jeg er? Jeg er nervelederen, jeg er solen, jeg ... Hvorfor har du ingen bukser på?

Alle åbner øjnene.

E: Hm ... jeg skal tisse, så jeg tænkte, at jeg lige så godt kunne lyne ned med det samme for at spare tid.

C: Og hvad med pistolen? Hvorfor har du en pistol i hånden?

E: Jamen ... den fandt jeg ... eller den skal jeg bruge til ... Nu er det hele afsløret, vi skulle nemlig lege jungleleg. I skulle være vilde løver, og jeg skulle tæmme jer med skud.

C: Som nerveleder synes jeg, at det er på sin plads, at JEG er løvetæmmeren!

B: Hvorfor skulle vi have lukkede øjne, løver sover aldrig!

A: Ja, hvorfor skulle vi have lukkede øjne?

E: ... fordi legen skulle være en overraskelse.

C: Mine sovepiller er sjovere end dig. Lad os lege en ny leg.

H: Hvad med blindbuk?

C: Gab.

H: Hvad med stilleleg?

C: Gab, gab, gab. Forsøger du at kede mig ihjel?

H får fugletics.

C: Nu ved jeg det! Vi skal lege solkongens efterfølgere.

H: Det ved du godt, at jeg ikke må for min læge, jeg skal lære at være mig selv.

C: Jeg er jeres nerveleder! I skal følge efter mig og gøre som mig. I skal være mig.

■■■■■■■■■■

Mathias Flint
Mikkel Becker Hilgart

Mohamed Ali Osman
Sara Hjort Ditlevsen
Fanny Louise Bernth
Marie Kristine Marschner

Mohamed Ali Osman
Marie Kristine Marschner
Mikkel Becker Hilgart
Sara Hjort Ditlevsen

SCENE 8

DET GØR ONDT, MOR

D: AV! Jeg får hovedpine af selskabslege.

A: Skal jeg lave en kop te til dig?

D: Jeg interesserer mig ikke for te.

A: Hvad interesserer du dig så for?

D: Ingenting.

A: Der må da være noget, prøv nu at mærke godt efter.

D: Jeg kan ikke mærke efter, når jeg prøver at mærke efter, kan jeg mærke, at jeg er syg. Eller det vil sige, jeg tror, at jeg er syg, men hver gang jeg går til lægen, siger han, at jeg ikke fejler noget, at det er psykosomatisk.

A: Nu laver jeg en dejlig varm kop te, vil du have kamille?

D: Som barn var min yndlingsbog 'Det gør ondt, mor', hver dag læste jeg i timevis om fåresyge, øjenbetændelse, skarlagensfeber, røde hunde eller børneorm. Jeg så på fotos af tilredte børn med herpesplamager så store som tallerkner i ansigtet, på deres betændte børnesår eller skoldkoppeudbrud.

A: Den lyder altså lidt usund, den bog. Min læge siger, at man ikke skal dyrke sin dårlighed.

D: Der er ingen dårlighed, det er jo det, der er hele problemet. Hver gang jeg havde læst i bogen, undersøgte jeg mine mandler eller kradsede i mine modermærker og fik så megen angst for at blive syg, at jeg fik feber.

A: Du har faktisk lidt blanke øjne.

D: Feberen gjorde mig tryk, så vidste jeg, at jeg var syg og var ikke længere bange for at blive det.

A: Skal jeg putte dig?

D: Hele mit liv er jeg blevet puttet.

A: Nå, jamen, så ved jeg ikke helt, hvad jeg skal stille op?

D: Hele mit liv har jeg haft brug for en eller anden autoritet til at 'stille op' og fortælle mig, om jeg var rigtig eller forkert på den. Når spørgsmålene blev for store, slog jeg op i 'Det gør ondt, mor', fik feber og følte mig tryk, indtil jeg følte mig så tryk, at jeg blev utryk.

A: Undskyld, jeg har det bare bedst, når jeg stiller noget op. Står der noget om at være særlig sensitiv i 'Det gør ondt, mor', måske under S efter skarlagensfeber?

D: Nej, den er fra 1970'erne, dengang var der nok ingen, der var særlig sensitive.

A: Det er egentlig mærkeligt at tænke på. Gad vide, hvad dårlige nerver var før nervepillen eller søvnløshed før sovemedicinen? Stod der noget om dårlige nerver?

D: Næ, der stod kun noget om synlige sygdomme, og så var der en masse billeder af synlige sår.

Stilhed.

A: Synlige sår.

D: Ja, sorte og gule og røde sår.

A: Puh, jeg får skorper i munden af at tale om sår. Det kunne nu være godt med en kop te, gider du at lave en? ... Nej, undskyld, jeg gør det selv, mine ben fejler ingenting. Hvordan har jeg det, jeg mener, har du det?

D: Jeg har feber, men det er okay.

A: Nu laver jeg to kopper te. Lige om lidt. Jeg skal nok.

A bliver stående i et frys.

A: Det kunne nu være godt med en kop te.

SCENE 9

ONKEL RØVSNAPS

E: Er der ikke nogen, der har noget alkohol?

B: Min Onkel Røvsnap siger, at folk med dårlige nerver er dem, der går rundt og ryster og dirrer.

H: ONKEL RØVSNAPS?

B: Ja, det hedder han.

E: Sprøjt absint gennem min hjerneskal!

H: Det kan man da ikke hedde!

A: Vi har te?

B: Han siger, at folk med dårlige nerver har våde hænder og slaskede håndtryk og bævende fistelstemmer og krumme holdninger.

H: Det kan man da ikke sige!

E: Han lyder som en fucking idiot!

B: Det siger han! Han siger, at de nervesyge er et samfundsproblem af voldsomme dimensioner, de koster årligt statskassen 20 milliarder.

H: 20 MILLIARDER!

B: Han siger, at de og deres våde hænder og krumme holdninger og fistelstemmer burde få fingrene ud af røvene og hænderne op af statskassen og TAGE SIG FUCKING SAMMEN.

H: RØVSNAPS?

F: Men hvad nu, hvis folk med dårlige nerver ikke kan tage sig fucking sammen?

B: Hvad mener du?

F: Altså, hvis Onkel Røvsnap så en kvinde, der lå på gaden med et åbent benbrud, ville han da forklare den forulykkede, at hun bare skulle TAGE SIG FUCKING SAMMEN?

B: Det kan da ikke sammenlignes.

D: Usynlige sår gør faktisk lige så ondt som synlige sår.

F: NEMLIG! Så næste gang onkel Røvsnap ruller sig ud i sit scenevante pikspilleri, synes jeg, at du skal fortælle ham denne lille historie. En hyggelig funktionær fra en middelstor provinsby knækkede en dag fuldstændig sammen på grund af økonomiske bekymringer over kviklån og ældste sønnens konfirmation. Han sank sammen i en bundløs depression, kunne intet foretage sig og blev indlagt på psykiatrisk afdeling, men så skete der et mirakel.

A-H: Hurra!

F: Troede man! Der skete nemlig det, at den hyggelige funktionær vandt et gigantisk beløb på sit lod i klasselotteriet. Så mange penge, at alle hans økonomiske bekymringer burde være blæst bort. Funktionærens kone fortalte ham den vidunderlige nyhed:

C: DU HAR VUNDET ET GIGANTISK BELØB I KLASSELOTTERIET, nu kan alle dine bekymringer blæse bort.

A-H: HURRAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

F: Tre dage efter begik han selvmord.

E: FUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUCK!

C: Hvorfor det?

D: Ja, nu var alt jo klaret.

F: Ja, hvorfor egentlig det? Prøv, om den kloge onkel Røvsnaps kan forklare det, næste gang han holder enetale til familiefesten.

A: Det er egentlig en mærkelig misforståelse. Hvis onkel Røvsnaps ser en mand, der får ryggen brækket af en 10 ton tung stålbjælke, der vælter ned over ham, så vil onkel Røvsnaps jo ikke tro, at ryggen heles blot ved at flytte stålbjælken?

F: Men sådan tænker han!

D: Vi lærer at børste tænder, at vaske os, vi bliver vaccineret og kontrolleret for farlige sygdomme, men der er ingen, der lærer os at leve i fred med vores nerver ...

B: Hvad skete der egentlig med det gigantiske beløb fra klasselotteriet?

F: Hvad mener du?

B: Jeg mener bare, fik konen dem, når det nu var mandens lod?

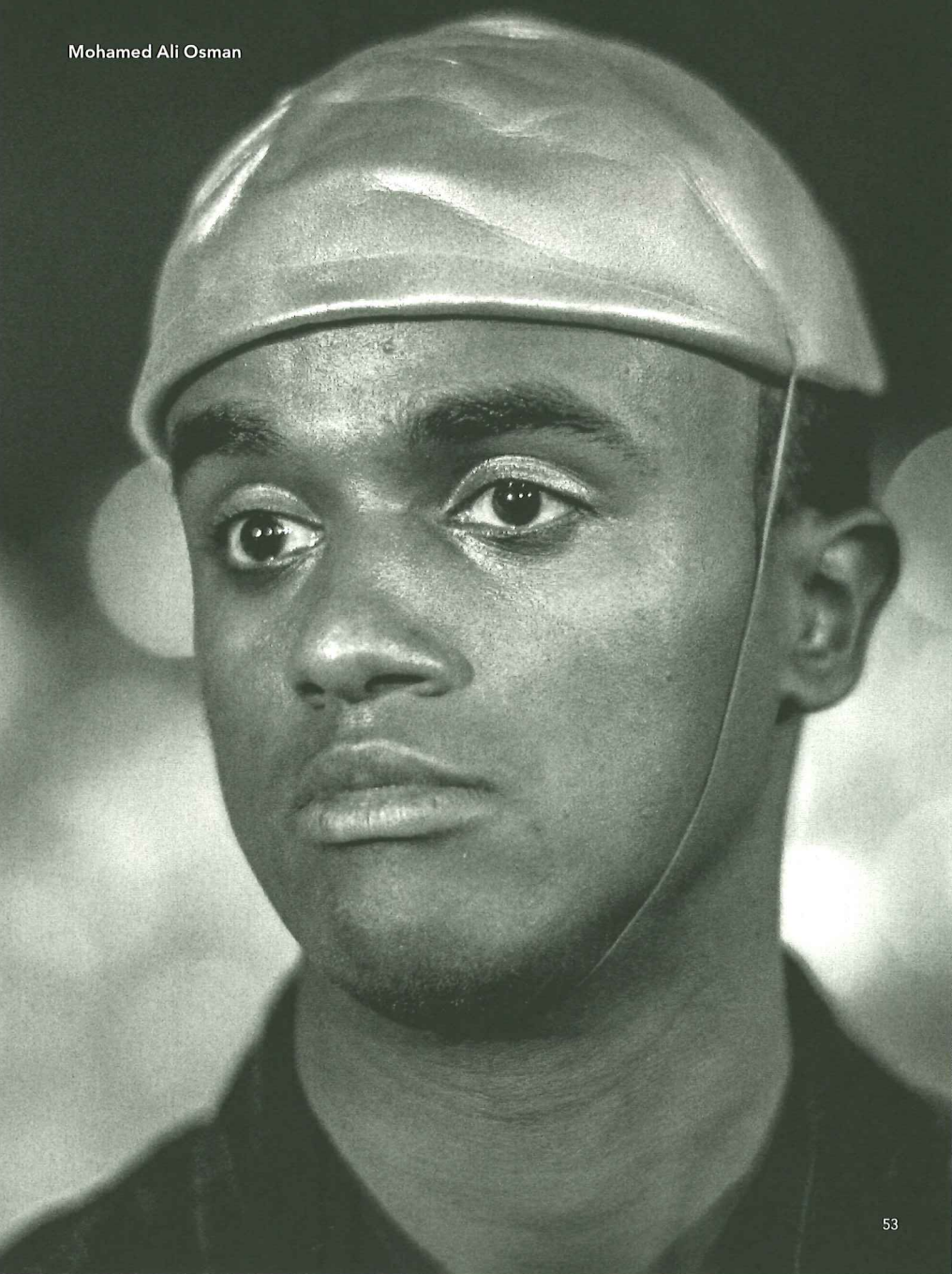
F: Der findes ingen mand, ingen kone, der findes ikke noget lod i noget klasselotteri, det er en allegori.

B: Det ved jeg da godt, bare fordi man har dårlige nerver er det ikke ensbetydende med, at man er en idiot.

H: RØVSNAPS!

██████████

Mohamed Ali Osman

Mathias Sprogø Fletting
Sara Hjort Ditlevsen

SCENE 10

NERVESAMMENBRUDDET

G: HAR I HØRT DET? HAR I HØRT DET?

A-H: HVAD?

G: I dag er den højeste smelterate nogensinde målt i Grønland, hvis alt isen på jorden smelter, vil vandstanden stige med 65 meter.

C: Jeg er så træt af at tænke på Grønland, hvorfor tænker Grønland aldrig på mig?

G: Stemmerne i mit hoved siger, at to millioner kubikkilometer is vil blive omdannet til vand om 5.000 år.

C: Om 5.000 år!

G: VI DRUKNER!

C: STOP! Jeg vil ikke høre et ord mere om fremtiden, den må svømme i sin egen sø ... eller hav!

G: Undskyld mig, men fremtiden gør mig desperat!

A: Måske skulle du prøve at leve i nuet, så bliver livet også meget længere.

G: Det kan jeg ikke.

A: Prøv nu og nu og nu ...

D: HOLD SÅ KÆFT ... jeg kan ikke holde ud at høre mere om Grønland, jeg koldsveder og ryster over hele kroppen.

G: Jamen, de siger, at der er chancer for, at i dag bliver den værste og varmeste dag, der nogensinde er målt.

F: Hvem siger det?

G: De.

F: Jamen, hvem er de?

G: Det sagde de ikke noget om, men de siger, at to enorme nervebygninger er på vej til at kolliderer over byens nervecentrum lige over ... (*kigger op*).

F: Os?

D: VIL DET SIGE, AT EN TI TON TUNG STÅLBJÆLKE HUGGER HOVEDERNE AF OS!

G: De siger, at man ved midnatstid kan koge æg i nervekanalen, at vi skal holde os inden døre ellers så /

C: Vil det sige, at vi skal blive her SAMMEN?

G: Det sagde de.

H: De?

A: Jeg tror altså ikke, at jeg kan klare mere samvær eller flere impulser i dag. Jeg føler mig særligt særlig sensitiv lige nu.

G: Ja de!

D: Jeg har det ikke så godt, jeg mærker en pludselig svimmelhed.

B: Jeg har det heller ikke så godt, jeg mærker brystsmerte.

F: Jeg mærker anspændthed.

G: Jeg mærker hjertebanken.

C: Jeg mærker hovedpine.

H: Jeg mærker hovedpine.

A: Jeg mærker svedeture.

E: Jeg mærker indre uro.

G: Jeg mærker sommerfugle i maven.

B: Jeg mærker tissetrang.

F: Jeg mærker kvalme.

A: Jeg mærker væggtab.

G: Jeg mærker tørhed i mund og hals.

C: Jeg mærker rysten.

A: Jeg mærker tics.

H: Jeg mærker tics.

D: Jeg mærker fordøjelsesbesvær.

F: Jeg mærker træthed.

B: Jeg mærker nedsat energi.

E: Jeg mærker nedsat sexlyst.

A-H: UH ... ÅH ... NEJ ... vi mærker kvælningsfornemmelser!

G: Kan I mærke de dunkende bevægelser i jorden? Kan I høre et fjernt tordenvejr? Kan I føle temperaturen stige?

A-H: VI ER UDE AF BALANCE, VI MISTER FATNINGEN OG KONTROLLEN, VI GÅR AMOK!

A-H kravler igennem publikum.

A-H: VI ER TUSINDEVIS AF NERVESYGE NERVEORME. VI ER NERVEHØJE AF NERVEMEDICIN. VI NERVEBANER OS SOM NERVEGAS IGENNEM JERES NERVECENTRUM. VI FORMULDER JERES NERVERØDDER OG NERVEVÆV. VI SMADRER JERES NERVERÅDNE NERVESYSTEM. *(Gentages).*

Lyset slukkes. Et brag høres, efterfulgt af en lyd.

SCENE 11

NERVEPRØVEN

A-H: *liiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii ... (Lyden fortsættes gennem dialogen af dem, der ikke taler).*

D: Av av av ...

A: Er du okay?

D: Nej, det hylér for mine ører!

F: Verden hylér, det lyder som en nerveprøve.

A-H: Av av av ...

D: FÅ DEN TIL AT HØRE OP!

F: Det kan jeg ikke, jeg er ikke nogen Gud.

A: Er der nogen, der har brug for en varm kop te?

G: Gud er død, det står der i den store rulle, vi andre må nøjes med at vente i spænding.

C: Vi må da for fanden kunne ringe til nogen?

H: For fanden. PIP!

B: Jeg kender én, der arbejder for dansk hørecenter, han kan slukke for alle lyde. Skal jeg ringe til ham?

E: NU HOLDER DU KÆFT! Der er ingen, der kender dig!

H: Ja, kæft! Pip.

A: Nu sætter jeg en kande vand over.

G: De siger, at de har fået nok af vores ilandsproblemer.

F: Hvem siger det?

H: De?

G: Ja de.

B: Dem, der kigger på os!

E: FUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUCK!

F: Ilandsproblemer? Hvilke problemer, der findes ingen problemer, KUN løsninger.

G: De siger, at de er trætte af at høre på vores nervesyge historier, at vi bør tage os fucking sammen.

A-H: TAGE OS FUCKING SAMMEN?

C: Hvad bilder de sig ind, de er jo syge i hovederne.

E: FUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUCK!

G: De siger, at det kan vi selv være.

F: De må da kunne sige, hvad vi skal gøre for at slukke for den afskyelige lyd?

D: Ja, få den til at høre op!

G: De siger, at vi skal finde svaret i os selv.

D: Av av av ...

C: Hvad er det for noget pis at sige, ved de hvem, de taler til? Ved I hvem, I taler til, røvhuller?

H: Ved vi hvem, de taler til?

C: Ikke et pip mere fra dig! Jeg er ikke længere din tvilling, JEG ER DIN NERVELEDER.

H: Pip!

E: FUUUUUUUUUCK! Jeg får lyst til at stikke min store fede pik ind i deres tavse røvhuller og kneppe dem så hårdt, at deres tænder og tunger falder ud.

A: Så er der dejlig varm te.

C: (*Til E*) Hvorfor siger du altid FUCK? Hvorfor vil du kneppe dig ud af alting, det er ikke naturligt.

E: Jeg nyder at påføre andre smerte for smertens skyld. Det ophidser mig, det gør min puls hurtigere og mine genitalier dunkende.

F: Hvad siger de?

C: DU ER SADIST! DU ER SYG! DU ER UNATURLIG!

E: Og det skulle komme fra dig!

G: De siger, at de ikke har mere at sige.

B: Jeg kender en sadist, det er ikke en, I kender. Han slavebinder alle dem han møder, og hver gang han bliver afvist, strammer han rebet endnu hårdere gangen efter. I bund og grund er han uudholdelig ensom. Han binder folk for, at de skal blive, men hvem gider at blive straffet for at blive?

E: Hold så din forbandende kæft, din lyveluder.

F: Det kan de da ikke bare sige. De må da komme med et konkret udspil, så vi kan lave en handlingsplan!

G: Det siger de. De giver os 10 minutters stilhed til at udtænke en plan. De siger, at løsningen ligger lige for.

B: Det er egentligt mærkeligt, at du søger oprejsning for din egen smerte ved at påføre andre mennesker smerte. Kan du huske, om du havde problemer med pottetræningen som barn?

■■■■■■■■■■

Marie Kristine Marschner
Fanny Louise Bérnth
Mohamed Ali Osman

SCENE 12

NERVESAMLINGEN # 3

E forvandler sig til onkel Røvsnaps.

E: Nu lukker I jeres forbandede nervesyge kæfter. De puster os i nakken, og I vil hellere drikke te og snakke om pottetræning og pille i hinandens navler. Jeg er så skide træt af jeres fistelstemmer og krumme holdninger. Ret jer op! Nu er det slut med blødsødenhed, slut med av, ih og åh. Nu er JEG jeres nerveleder. Nu tager I jer FUCKING SAMMEN.

A-H: JAVEL, HR. NERVELEVER!

E: Tømmelfingerreglen i enhver krigsstrategi er, at vi må identificere fjenden, før vi kan bekæmpe ham. Hvem er fjenden?

Stilhed.

E: HVEM ER FJENDEN?

Stilhed.

E: Hvis ingen af jer bløddyr kan sige mig, hvem fjenden er, må vi gribe til en anden strategi. Som Friedrich Nietzsche sagde: Det bedste våben mod en fjende er en anden fjende.

A-H: JAVEL, HR. NERVELEDER.

E: Hvem er den anden fjende?

Stilhed.

D: Jeg har altid levet efter kostpyramiden, man kan blive frygtelig syg og samfundsbelastende, hvis man ikke får nok vitaminer og mineraler. Man SKAL spise 600 gram frugt og grønt om dagen.

E: HVEM ER DEN ANDEN FJENDE?

D: Min fede nabo lever af cola, toastbrød og bacon, han siger, at den dag, jeg ser en kanin med en cola i hånden, bliver den dag, hvor han begynder at spise salat. Det er kun et spørgsmål om tid, før hans tænder falder ud, og hans knæ synker sammen.

F: Ja, fedme er et problem af voldsomme dimensioner, fedme er en statsfjende. Fedme koster årligt statskassen 14 milliarder kroner.

A-H: 14 MILLIARDER!

D: Min nabo siger, at han har et dårligt stofskifte, at hans fedme har noget med hans blodlegemer at gøre. Jeg væmmes ved hans fede blodlegemer og colaknæ og toasttænder.

E: Ja, der laves mange billige undskyldninger på den konto. Sagen er så simpel som amen i kirken, de fede skal bare tage sig FUCKING SAMMEN.

A-H: TAG JER FUCKING SAMMEN!

E: SLUT MED AT TAGE RULLETRAPPEN, RULLEPØLSER! SLUT MED DE GODE INTENTIONER, SUKKERMAKRONER. SLUT MED FREDAGSSLIK OG DISNEYSJOV. SLUT MED BACON, TOAST OG COLA! VI HEGNER LANDET IND OG LAVER ET FØDEVARE-TOTALITÆRT REGIME! NED MED DE FEDE!!!

A-E: NED MED DE FEDE!

E: VI PROPPER ÆBLER OP I DERES KØDFULDE RØVHULLER, SÅ DERES RINGMUSKLER BEDER OM NÅDE. VI PISKER DEM MED PORRER OG GULERØDDER OG BLADSELLERI, DYPPEL DEM I CITRONSURE OG PANERER DEM I SPELTREL. VI BAGBINDER DEM TIL HEGNSPÆLENE OG KNEPPER DEM KALORIELETTE, VI ... /

H: Undskyld mig, Hr. Nerveleder, men hvad skal det hele gøre godt for?

Stilhed.

E: Vi er i krig, og fugletossen spørger, hvad det hele skal gøre godt for?

H: Det er bare, fordi de sagde, at vi skulle finde svaret i os selv, at de var trætte af at høre om vores ilandsproblemer. Hvad nu, hvis de prøver at hjælpe os? Vil det ikke bare skabe flere problemer, hvis vi går i krig med de fede?

E: Du synes måske, at det er synd for de fede?

H: Ja eller nej, eller jeg synes bare, at vi skal finde en anden løsning. Måske skulle vi prøve at lytte til det, de siger?

E: Man skal ikke lytte til andre end sig selv. Det er den anden tommelfingerregel i enhver krigsstrategi. Hvis vi mister vores selvbestemmelse, mister vi os selv.

H: Hvorfor skal vi så lytte til dig? Jeg mener, hvis alle kun lytter til dem selv, så bliver det jo alles krig mod alle. Jeg er træt af alle de krige, jeg vil bare gerne leve i fred med mine nerver.

E: Det skal du, fordi ... det skal du, fordi ... JEG ER DIN NERVELEDER!

H: Jamen, der er ingen, der har valgt dig som nerveleder, du har valgt dig selv. Jeg synes, at vi skal stemme om, hvem der skal være vores nerveleder.

E: VI HAR EN DESERTØR IBLANDT OS, GRIB HAM! ... GRIB HAM, SIGER JEG!

H: Det er kun, fordi du går med pistol, at ingen tør at sige dig imod.
Nu stemmer vi om, hvem der skal være nerveleder, hvem stemmer på ...

E panikker, tager sin pistol frem og skyder H.

A: ER DU BLEVET FULDSTÆNDIG SINDSSYG? DU HAR SKUDT PAPEGØJEN.

■■■■■

SCENE 13

GRÅDEN

A-H bryder ud i kollektiv gråd omkring H undtagen C.

A-H: ET ØJE KAN GRÆDE, EN MUND KAN LE, MEN SMERTEN I SJÆLEN
KAN INGEN SE ...

C: Farvel, min elskede tvillingebror, du var lige så stor en del af mig, som jeg selv er.

C forsøger at græde.

B: I går aftes så jeg et tv-program om det gamle Ægypten. Vidste I godt, at i det gamle Ægypten lejede man grædekoner, når et familiemedlem døde, så tog konerne sig af sorgen, mens familien kunne glædes over, at afdøde havde afsluttet sidste kapitel af et rigt liv.

C: Grædebjerg, grædedag, grædedal, grædefærdig, grædehjørne, grædekone, grædekvinde, grædekælling, grædelysten, grædemild, grædemur, grædenem, grædepil, grædepunkt, grædescene, grædesøster, grædetone, grædetur ... GRÆDØJET.

B: Grædekonerne skulle klage og jamre højlydt, slå sig for brystet, smøre sand og jord i ansigtet og flå deres tøj i stykker, så afdødes familie kunne nyde et festligt måltid. Er det ikke vildt? Man burde være aftager af gråd, der er sikkert mange, der gerne ville outsource deres tårer.

C: JEG KAN IKKE, JEG ER VERDENS DÅRLIGSTE GRÆDESØSTER!

B: I ringer, vi græder!

C: Min sjæl er blevet mumificeret efter min brors død, helt indtørret og indskrumpet. Hvis man skar mig op, ville en støvsky puffe op og forme sig til en

grå paddehat som efter en atombombe. Det er til at græde over, men mine øjne kan ikke græde. JEG ER HANDIKAPPET!

F: Mennesket er faktisk det eneste pattedyr, der kan græde.

C: JEG ER UMENNESKELIG!

G: Jeg er altså stensikker på, at jeg har set en chimpanse græde i Givskud Zoo.

F: Chimpanser kan klynke, når de forsøger at tiltrække flokkens opmærksomhed, men det er kun mennesket, der er i stand til at græde. Gråden er formentlig opstået i den tidlige begyndelse af menneskets udviklingshistorie, som et effektivt middel til at sikre sig moderens fulde opmærksomhed og støtte. Gråden er altså et kaldesignal, der øger chancen for overlevelse.

C: JEG ER EN CHIMPANSE!

C falder hulkende sammen.

G: I Aernes Planet kan chimpanserne tale, ride, skyde og græde /

F: Hør nu her, chimpanser har ganske rigtigt stemmebånd ligesom os, men nervesystemet omkring det fungerer ikke godt nok til, at de kan tale /

G: Jamen i Givskud Zoo /

F: Gorillaer kan ikke koncentrere sig i mere end fem minutter af gangen, hvordan skulle de kunne lære at tale, ride og skyde?

G: Jamen i Aernes Planet /

F: Det er en fiktion. Det er bl.a. en pissetårlig film i 3D, er det så svært at forstå?

C: JEG VIL HAVE MIN PAPEGØJE!!!

H: Kukkuk!

H sætter sig fortumlet op.

C: DU LEVER!

G: Jeg vidste det, der er et hul i den store rulle, der er mere mellem himmel og jord. D. 28. januar blev katten Bart begravet i en baghave i Florida, efter dens ejer fandt den liggende i en blodpøl i et svært trafikeret kryds. Fem dage senere ringede naboen på døren med Bart på armen. Katten var genopstået og havde gravet sig op gennem to meter jord. Det, vi bevidner i dette øjeblik, er et mirakel. Du er et mirakel

H: Er jeg?

G: Jeg ringer til verdenspressen!

H: Jeg går med fjerdragt, den er skudsikker.

A: Vil du ikke have en dejlig varm kop te at styrke dig på?

D: Av av av, jeg vil gerne have en kop te, og hvis nogen ringer til verdenspressen, så sig, at det var MIG, der døde først! Det er MIG, der skal på forsiden og bagsiden af avisen.

SCENE 14

ERKENDELSEN

A-H: ... (Lyden fortsættes gennem dialogen af dem, der ikke taler).

D: Av av av ...

A: Er du okay?

D: Nej, det hyler for mine ører!

F: Verden hyler, de er kommet igen!

A-H: Av av av ...

D: FÅ DEM TIL AT FORSVINDE!

F: Det kan jeg ikke, jeg er løbet tør for løsninger.

G: De siger, at vi skal finde svaret i os selv, at det ligger lige for.

B: Det sagde de også sidste gang, men hvad betyder det?

G: De siger, at de er trætte af at høre på vores nervesyge historier og ilandsproblemer.

A: Vi er også ved at løbe tør for te. Det er forfærdeligt, jeg ved simpelthen ikke, hvad jeg skal stille op?

C: Uden solen er der ikke noget solsystem ...

D: Av av av ... jeg holder det ikke ud!

C: Uden planeter er der ikke noget solsystem.

D: Jeg har solstik, jeg har tusind i feber.

C: Da min bror døde, opdagede jeg, at vi var en del af det samme æg, at vi var to om at være en eller ... Det, jeg prøver at sige er, at selvom I alle sammen drejer jer om mig, så er vi kun et solsystem i kraft af hinanden. Vi har brug for hinanden for at få det hele til at dreje rundt!

D: Jeg får kvalme af alt det drejeri. Kan vi ikke bare sidde helt stille, indtil livet går over?

H: Har man sagt et, må man også sige to.

G: Vi er alle blot prikker i den store rulle!

C: Ja eller nej eller måske, men i det mindste, er vi sammen om det.

H: Ligesom fuglene i flokken, der flyver hver for sig sammen.

C: JA!

E: Jeg savner Bimse, han var min eneste ven.

B: Jeg vil gerne være din ven, hvis du stopper med at kalde mig for en lyveluder og med at skyde på folk.

E: Jeg er ked af, at jeg kom til at skyde papegøjen. Det er, som om der bor et djævelsk dyr inden i mig, der vil gøre andre ondt. Nogen skal straffes for, at jeg er mig. Det giver mig dårlige nerver, men jeg kan ikke styre mig! Jeg har så ondt indeni, jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre af det?

A: Jeg tror, at du trænger til et rigtig langt kram og en kop te.

E: Tror du?

A: Ja, det hjælper altid.

F: Vi må finde en ny nerveleder, én, der kan tænke i løsninger frem for problemer, hvem melder sig?

B: Jeg vil gerne melde mig som nerveleder, jeg har faktisk en diplomuddannelse i nerveledelse. I 10 år ledte jeg en nervesamling i en mellemstor virksomhed lidt nord for ...

G: Hvorfor skal vi have en nerveleder, når alting står skrevet i den store rulle?

H: Ja, hvorfor skal vi egentlig det?

F: Enhver nervesamling har brug for en nerveleder, så den ikke ender i et nervesammenbrud.

C: Jeg er solen, jeg kan lede jer ...

D: Ikke flere selskabslege, så kaster jeg op!

H: Hvorfor kan vi ikke alle sammen være nerveledere?

Stilhed.

E: Hvis alle bestemmer, er der ingen, der mister deres selvbestemmelse eller sig selv.

F: Det er selvfølgelig en mulighed, men det er vigtigt at bemærke, at nerveledelse er en uhyre kompleks opgave, der kræver en parallel mental tilstedeværelse på to niveauer. Et, at man som nerveleder skal ...

G: De siger, at de giver os fem minutters stilhed til at udtænke en ny plan. De siger, at vi næsten har fat i den lange ende.

F: Lad os prøve, der MÅ findes en løsning!

SCENE 15

NERVESAMLINGEN # 4

D: Den lange ende? Min mor har altid sagt, at alting ender godt. Hvis det ikke er godt, er det ikke enden.

E: Jeg savner en mor. Som barn drømte jeg om, at nogen tog mig ved hånden. Jeg har aldrig holdt nogen i hånden. Min krops endepunkter, hænder og fødder, hænger bare der som ubundne snørebånd.

G: Vi bliver født alene og dør alene, sådan er det. Det står der i den store rulle.

D: Av av av ... Mit hjerte kan ikke bære flere traumer.

F: D. 11 december 2004 tog fem millioner mennesker hinanden i hænderne og dannede verdens længste menneskekæde i Bangladesh. Den strakte sig fra Teknaf til Tentula, 1050 kilometer. De fem millioner mennesker ville vise deres modvilje mod den siddende regering og gøre krav på en ny.

C: Hvad rager en menneskekæde i Bangladesh mig?

F: Da menneskekæden blev opløst, havde over to millioner mennesker forbundet sig med hinanden i relationer. De blev venner, kærester, gift eller ... /

D: Du stresser mig med din kædedans, skal vi nu ikke finde en løsning, der IKKE er en selskabsleg?

F: Jamen ifølge den amerikanske psykolog, John Gottman, er det beviseligt, at håndholdning reducerer cortisol-niveauet dvs. stress, ligesom mængden af det såkaldte kærlighedshormon, oxytocin, stiger. Håndholdning kan faktisk have store betydninger for, at et menneske kan tænke klart i en stresset situation og desuden, at kroppen undgår hjertesygdomme.

D: Av, av, av! Lad os tage hinanden i hænderne, så vi ikke dør af hjertesygdomme.

A-H tager hinanden i hænderne. Scenen bliver oplyst.

A: Jeg mærker varme.

F: Jeg mærker nærhed.

G: Jeg mærker afslappelse.

C: Jeg mærker velbehag.

H: Jeg mærker glæde.

D: Jeg mærker tillid.

E: Jeg mærker samhørighed.

B: Jeg mærker håb.

A-H: VI MÆRKER KÆRLIGHED.

B: Se, vi har lavet en nervebane!

D: Av av av ... NEJ ... jeg mener ja ja ja!

E: JEG ELSKER JER!

F: Hvad siger de?

G: De siger, at vi er på rette vej.

F: Jeg vidste, at jeg havde en løsning. Man skal tænke i /

A: Hvilken vej skal vi gå?

G: De siger, at vi skal holde godt fast i hinanden og strække os alt, hvad vi kan, så vi kan se ud over os selv.

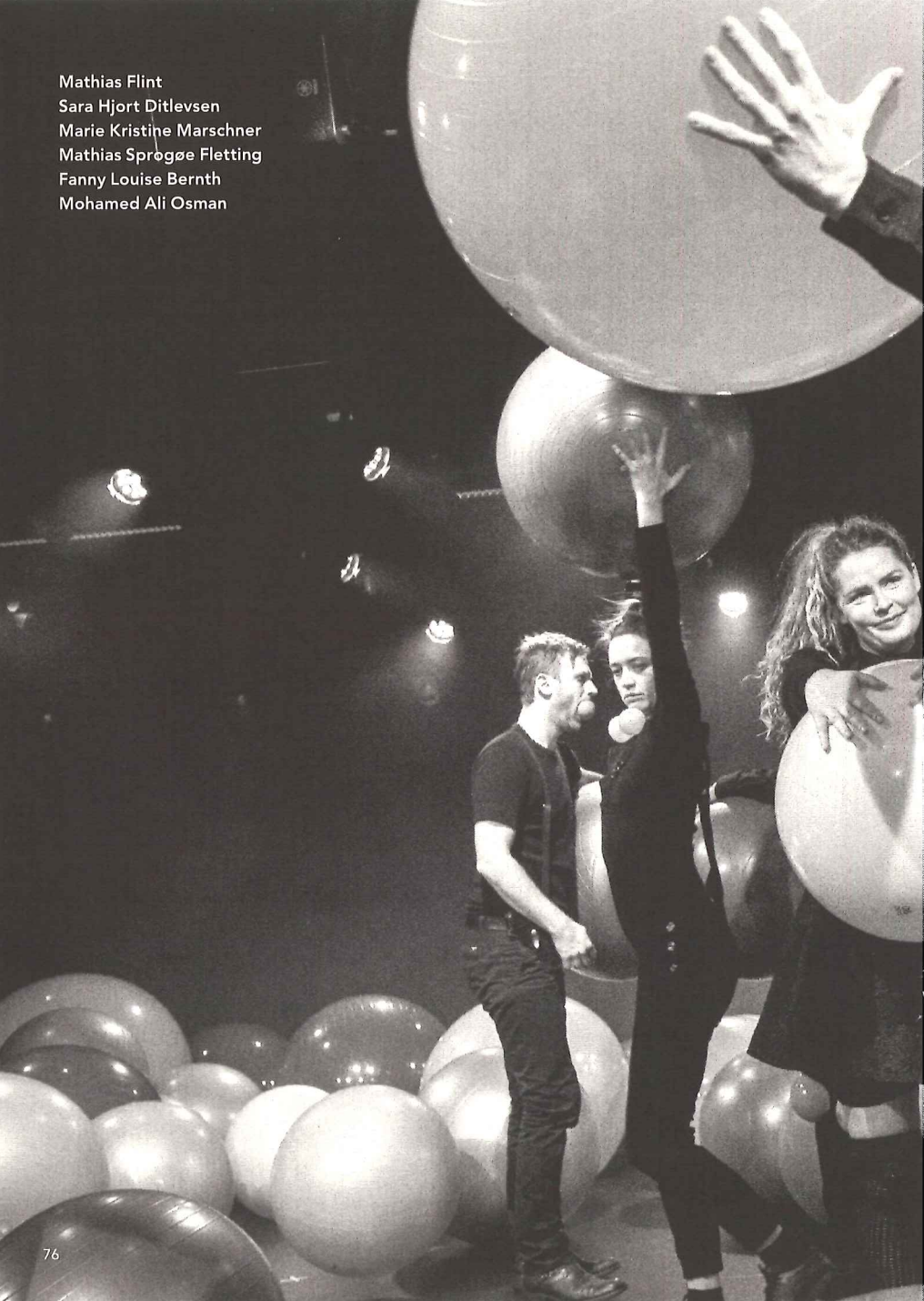
A-H vender sig frontalt mod publikum og strækker sig.

G: De siger, at hvis vi kan se verden, er vi på rette vej.

C: Jeg kan se Bangladesh.

G: De klapper af os.

Mathias Flint
Sara Hjort Ditlevsen
Marie Kristine Marschner
Mathias Sprøge Fletting
Fanny Louise Bernth
Mohamed Ali Osman

Christina Wendelboe

Forfatter

Christina Wendelboe er født og opvokset i Aalborg, dimittend fra Forfatterskolen i 2004 og Cand.mag i Teatervidenskab og performancestudier ved Københavns Universitet i 2011. Debuterede som forfatter med det tværæstetiske bogværk *Leporello # 12-22* i 2010. Videre har hun indgået i et tæt samarbejde med billed- og videokunstner Thomas Seest omkring lanceringen af kunstneriske netfilm på diverse platforme. For nuværende arbejder hun som dramaturg på Nørrebro Teater. *LEV I FRED MED DERES NERVER* er Christina Wendelboes dramatiske debut.

LEV I FRED MED DERES NERVER

Af

Christina Wendelboe

Instruktion

Kamilla Bach Mortensen

Scenografi

Edward Lloyd Pierce

Komponist

Niels Søren Hansen

Tekniske Ansvarlige

Kim Glud

Ise Kjems

Medvirkende

Afgangshold 2016 fra

Den Danske

Scenekunstscole Aarhus,

Skuespiluddannelsen

A: Særlig sensitiv

Sara Hjort Ditlevsen

B: Mytoman

Fanny Louise Bernth

C: Histrionisk

Marie Kristine Marschner

D: Hypokonder

Anna Nøhr Tolstrup

E: Sadist

Mathias Flint

F: Tvangsneurotiker

Mikkel Becker Hilgart

G: Fatalist

Mathias Sprogøe Fletting

H: Overspejler (Papegøje)

Mohamed Ali Osman

Teaterchef

Trine Holm Thomsen

Direktør

Henning Kærsgaard

Producent

Ebba Bertelsen

Produktionsleder

Kent Stensgaard

Dramaturg

Hanne Lund Joensen/

Mette Marie Bitsch D'Souza

Instruktørassistent

Emma Hovmøller Buhrkal

Konsulent

Claus Helbo

Vocal coach

Louise Thrane

Konsulenter for studerende

Lars Junggreen

Nis Hessner Marcussen

PR

Morten Daugbjerg

Marketing

Emilie Brøgger Jensen

Video

Mikkel Cantzler Christensen

Rekvisitør

Ditte Marie Winther

Skræddersal

Bente Bilde

Sminke/mask

Annie Brandt Høyer

Programredaktion

Mette Marie Bitsch D'Souza

Emilie Brøgger Jensen

Fotos fra afsluttende prøver

Rumle Skafte

Programlayout

Jørn Moesgaard as

Tryk

Akaprint

Uropremiere

STUDIO

7. november 2015

Varighed

75 min. uden pause

Tak til:

Henning Sprogøe

Sandra Theresa Buch

Jens Ravn

Lasse Schou

Lise Roed

Anders Abildgaard

Karen-Maria Bille

Aarhus Teaters fonde, sponsorer og samarbejdspartnere

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Nykredits Fond
Bikubenfonden
A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney
Møllers Fond til almene Formaal

FORESTILLINGSSPONSOR

CAC Fonden
Vilhelm Kiers Fond

MEDIEPARTNER

Jyllands-Posten

LEVERANDØRSPONSOR

Kvadrat

EVENTPARTNERE

Søren Jensen, Rådgivende Ingeniørfirma
Stibo
Martin Professional
Pedersen & Nielsen

**Kulturministeriet støtter
Aarhus Teater**

*Læs mere på
[aarhusteater.dk/
saerligt-for/sponsorer](http://aarhusteater.dk/saerligt-for/sponsorer)*

SAMARBEJDSPARTNERE

Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux
AKAPRINT
AURA
Bravida Danmark
C.F. Møller
Danmon Systems Group
Dansk Administrationscenter
Danske Bank
Delacour
El:Con
Enemærke og Petersen
Epinion
EY
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
JKS
Jyske Bank
Jørn Moesgård
Lindpro
Malerfirma Dalsgaard & Co.
Mangaard Travel Group
MEYCO
Nordea
Nykredit
PWC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

Mathias Flint

Oplev Ny dramatik på Studio sæson 15/16

Aarhus Teater vil være med til at udvikle den nye dramatik og dermed fremtidens teater. Vi satser massivt på ny dansk dramatik og vil samtidig vise noget af det bedste for vores publikum. Derfor har vi dedikeret en af vores scener til uropførelser og Danmarkspremierer. På Studio scenen præsenterer vi fire nye værker hver sæson, hvor dramatikeren er i centrum.

De 4 stykker som præsenteres på Studio scenen i 15/16 er:

AFTRYK

– Af Amalie Olesen, Zara Lea Palmquist, Jeanette Munzert, Magnus Iuel Berg, Morten Dahl Lützhøft og Alexandra Moltke Johansen
Dramatikeruddannelsens midtvejsprojekt

18. september – 10. oktober

LEV I FRED MED DERES NERVER

– Af Christina Wendelboe
Skuespiluddannelsens præsentrationsforestilling

7. – 28. november

TIL MINE BRØDRE

– Af Peter-Clement Woetmann
Aarhus Teaters nye husdramatiker

26. februar – 2. april

DET VI VED

– Af Mikkel Wallentin
Forfatter, dramatiker og hjerneforsker debuterer på Aarhus Teater

29. april – 28. maj

Læs mere om stykkerne og se videointerview med alle dramatikere på aarhusteater.dk

